

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

Τὰ οὐσιώδη ζητήματα κατὰ τὴν λήγουσαν ἐβδομάδα δύο ὑπῆρξαν. Τὸ τοῦ προσωρινοῦ πολιτεύματος τῆς νήσου Κρήτης καὶ ἡ δίκη τοῦ διοικητοῦ τῆς ἀνατολικῆς μοίρας Σαχτούρη. — Ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνηγγελάμεν, οἱ ναύαρχοι Ρωσσίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, καλέσαντες τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν τὸ προεδρεῖον τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως, ἀνεκοίνωσαν αὐτῷ τὸ σχέδιον τοῦ νέου πολιτεύματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζεται ἡ Συνέλευσις τῶν Κρητῶν, τὸ δὲ προεδρεῖον αὐτῆς ὡς ἐπίσημος Κυβέρνησις διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου τὴν δὲ διοίκησιν τῶν παραλίων θὰ ἔχωσιν οἱ ναύαρχοι τῶν τεσσάρων Δυνάμεων. Ὁ σκοπὸς τοῦ πολιτεύματος τούτου εἶνε νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι, νῦν ὅτε θὰ ἔχωσιν τὴν διοίκησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς νήσου οἱ Χριστιανοί, θὰ εἶνε δυνατόν οἱ Ὀθωμανοί, οἱ καταφυγόντες ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεργάγη ἡ ἐπανόστασις εἰς τὰς πόλεις, νὰ ἐπανέλθωσιν ἐν ἀσφαλείᾳ εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅπου ὑπάρχουσι τὰ χωρία τῶν μολίς τοῦτο κατορθωθῇ αἰρεται καὶ ἡ ἐνστάσις τῆς Πύλης ὅτι δὲν ἀποσύρει τὸν στρατὸν ἐκ Κρήτης φοβούμενη μήπως οἱ Χριστιανοὶ σφάζωσι τοὺς Ὀθωμανοὺς κατοίκους. Οὕτω τέλος πάντων ἀνατέλλει διὰ τοὺς Κρήτας ἡ ποθητὴ ἡμέρα καὶ πραγματοποιοῦνται τὰ ὄνειρά των ἵστανται νῦν εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς κλίμακος, ἥτις ἀγεί πρὸς τὴν τελείαν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των, οὐχὶ δὲ μακρὰν εἶνε ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὸ ὕψιστον αὐτῆς σημεῖον καὶ τὸ πένθιμον χρῶμα, τὸ ὁποῖον περιβάλλει τὴν σημαίαν αὐτῶν, ταχέως θὰ ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ κυανολεύκου χρώματος. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ Κρήτης οὐδεὶς γίνεται λόγος εἰς τὴν ἐγγράφον κοινοποίησιν τῶν ναυάρχων πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως· οὐχ ἥττον οἱ ναύαρχοι προφορικῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἐδήλωσαν ὅτι ἀρχομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προσωρινοῦ πολιτεύματος, θὰ ἀποχωρήσῃ ἅπας ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐκ Κρήτης. Τὸ προεδρεῖον ἐκάλεσε τὴν Συνέλευσιν εἰς συνεδρίαν, ἥτις θὰ συγκροτηθῇ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ εἰς Πλακοῦρες. Οἱ ἀντιπρόσωποι συνηθροίσθησαν ἤδη καὶ συζητοῦσι τὰ καθέκαστα τοῦ νέου πολιτεύματος δι' οὗ καταλύεται πλεόν ἡ κυριαρχία τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς ἡρωικῆς νήσου. Ὡς δὲ ἐγνώσθη, ἡ Συνέλευσις θὰ ἀποδεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὸ πολίτευμα, ἐκφράζουσα τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις, θὰ ἐπιφέρῃ ὅμως τροποποιήσεις τινὰς καὶ προσθήκας, αἷς θὰ συζητήσῃ μετὰ τῶν ἐν Κρήτῃ προξένων, θὰ ζητήσῃ δὲ νὰ ἀναγραφῇ ρητῶς εἰς τὸ πολίτευμα ἡ ἀποχώρησις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Καθόσον ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, τὸ ζήτημα ἡλλάξεν

ἐντελῶς χαρακτῆρα. Δὲν θὰ διορίσωσιν αὐτόν, ὡς ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῇ, αἱ Δυνάμεις· καὶ νὰ τὸν ἐγκαταστήσωσιν ὑπάρχοντος ἐκεῖ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ μόλις ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προσωρινοῦ πολιτεύματος καὶ παγιωθῇ ἡ τάξις, ἡ Συνέλευσις τῶν Κρητῶν συνερχομένη θὰ ἐκλέξῃ τὸν ἡγεμόνα τῆς νήσου, καὶ ὡς τοιοῦτος θὰ ἐκλεγῇ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐν Χανίοις ἀγγλοῦ προξένου κ. Βηλιώτη, ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρίγκηπος θὰ κατορθωθῇ μόλις μετὰ ἓν ἔτος.

Ἡ δὲ δίκη τοῦ κ. Σαχτούρη ἥτις ἤρξατο χθὲς ἐν τῷ ναυτοδικεῖῳ Πειραιῶς εἶνε ἐν ἐκ τῶν κωμικῶν φαινομένων τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ὁ ἐλληνοτουρκικὸς πόλεμος. Ὁ πρῶτον ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Λεβίδης κατήγγειλε τὸν Σαχτούρην ὅτι δὲν ἐξετέλεσε τὰς διαταγὰς τοῦ δι' ὧν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ σπουδαῖον ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὸν ἐχθρὸν καταστρέφων τὰς ἀποθήκας του καὶ διακόπτων τὴν συγκοινωνίαν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν συνέστησε συμβούλιον τὸ ὁποῖον μελετήσαν τὰς καταγγελίας τοῦ κ. Λεβίδου καὶ ἀκούσαν τὴν ἀπολογίαν τοῦ κ. Σαχτούρη ἀπεφάνθη ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἀθῶος. Τότε διατρίβη ἐνώπιον τοῦ ναυτοδικείου· διατρίβη νὰ ἀπασχολῇται τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν καὶ ἐξευτελιζέται τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος· Ὁ ὑπουργὸς εἶχε δίκαιον διατάσσειν, ὁ ναύαρχος εἶχε δίκαιον μὴ ἐκτελεῖν τὰς διαταγὰς, ἡ κυβέρνησις εἶχε δίκαιον ἀναλαβούσα ἀνέτοιμος τὸν πόλεμον, ὁ στρατὸς εἶχε δίκαιον φυγῶν καὶ ἀφήσας τὸν ἐχθρὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος. Ὅλοι λοιπὸν εἶχον δίκαιον μὴ ἐκτελέσαντες τὸ καθήκον των. Καὶ ποῖος ἔχει τὸ ἄδίκον; ποῖος εἶνε ὁ αἰτιὸς αὐτῶν τῶν συμφορῶν; — Ὅλα ἔλαβον κωμικὴν ἐξέλιξιν καὶ καλλίτερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἀποσιωπῶνται ἵνα μὴ γινώμεθα περισσότερον καταγέλαστοι.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

20 Ἰουνίου 1898

Τὸ τελωνεῖον καὶ ὁ σπαρὸς. — Ὁ μόνος ἐξαπομείνας εἰς Κουτσουφλιάνην κάτοικος. — Ἡ Ρωμουνική προπαγάνδα. — 300 λίρες τοῦ κ. Ἀβέρωφ τί γίνονται; — Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ ὕψους.

Ὡς μανθάνομεν τὸ τελωνεῖον δὲν θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Χάνι Σαῖτ Πασᾶ, παρὰ θὰ μείνῃ καὶ πάλιν ὅπως πρὶν ἐνταῦθα· τὰ ἐκατάφερε μὴ χερά ὁ Ἀσλάν-βης νὰ μὴ φύγῃ ἀπὸ τὸ Μέτσοβον. Ὁ ἐξαρχὸς μας Βενέδικτος κατηγορεῖται ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννίνων διότι ἐστεφάνωσε τὸν ἐγγαμὸν Νικολῆν Δάλλαν χωρὶς νὰ διαζευχθῇ οὗτος τὴν πρώτην γυναῖκά του.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀφίκετο ἐκ Κουτσουφλιάνης ὁ μόνος παραμείνας ἐκεῖ Κύργος Ζιῶγος ἀπειληθεὶς παρὰ τὸν συγχωριανὸν του ὅτι θὰ τὸν καύσωσι ζῶντα. Εὔγε εἰς τοὺς Κουτσουφλιανίτας διότι ἔδωσαν νὰ καταλάβουν ὅτι μετὰ τὴν Τουρκίαν εἶνε ἀδύνατον νὰ ζῶσιν οἱ χριστιανοὶ

καὶ μάλιστα οἱ ἐπὶ δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐλεύθεροι, ἔδωσαν δὲ καὶ ράπισμα καλὸν εἰς τὴν ρωμανικὴν προπαγάνδαν, ἡ ὁποία καλὰ καὶ σώνει θέλει νὰ μᾶς παραστήσῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι τίποτε δὲν μᾶς συνδέει μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Μεταβαίνουν μερικὲς ἀεργοὶ ἀπὸ τὰ μέρη μας εἰς τὴν Ρωμανίαν, μὴ ἔχοντες δὲ ἄλλον πόρον ζωῆς ὑβρίζουν τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος καὶ μετέρχονται τὸν μακεδονορωμουνόν, καὶ ἀφοῦ μάθωσι μερικὰ ρωμανικὰ γράμματα, διασκορπίζονται ὡς ἀπόστολοι τοῦ Ρωμουνισμοῦ ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἡπείρου καὶ διαβάλλοντες τοὺς ἀτυχεῖς κατοίκους εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, οὐχὶ ὀλίγους μέχρι σήμερον ἐπῆραν εἰς τὸν λαϊκὸν των. Ἀς μάθουν ὅμως οἱ φίλοι μας οἱ Ρωμουνιοὶ ὅτι μόνον τρύπα στὸ νερὸ θὰ κάμουν καὶ τίποτε ἄλλο. Καὶ ἔως ὅτου τῇ ἀνοχῇ τῆς Εὐρώπης θὰ ἔχωμεν εἰς τὸν σθέρικόν μας τὸν τουρκικὸν ζυγόν, θὰ εὐρίσκουν καιρὸν οἱ χαρμασφάγηδες ἐξωμότατοι νὰ τραβοῦν μισθὸν ἀπὸ τὴν Ρωμανίαν, νὰ διδάσκουν τοὺς τέσσαρας τοίχους εἰς τὰ σχολεῖά των (ὅπως ἐνταῦθα) καὶ νὰ διαβάλλουν ἀθῶους ἀνθρώπους εἰς τοὺς Τούρκους ὡς μέλη ἀνυπαρξάντων ἐλληνικῶν κομιτατῶν.

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀβέρωφ ἔστειλεν ἐξ Ἀλεξανδρείας τριακοσίας ἀγγλικὰς λίρας, ὅπως διανεμηθῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς πτωχοὺς τοῦ Μετσόβου· δυστυχῶς μέχρι σήμερον δὲν ἐξῆλθον εἰς φῶς καὶ ἠθέλωμεν νὰ μάθωμεν πότε θὰ γίνῃ ἡ διανομὴ αὐτῶν. Ἡ περὶ τὴν διανομὴν βραδύτης θὰ προήλθῃ ἴσως ἐπειδὴ ὁ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπός του κ. Στέργιος Τζωαννόπουλος ἀπουσιάζει ἀπὸ πέρσιν τὸ Πάσχα εἰς Ἰωάννινα.

Δύο ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ὁ Στέργιος Παπαζογλοῦς, διορισθεὶς προξενικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα, καὶ ὁ Νικόλαος Πετρίδης, ἱατρός, ἀπέβαλον ἀπὸ πέρσιν τὴν ἐλληνικὴν ἱθαγένειαν διὰ νὰ μὴ φύγωσιν ἀπ' ἐδῶ κατὰ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων καὶ ἔγειναν ραγιάδες, μάλιστα ὁ Στέργιος Παπαζογλοῦς ἐξούρισε καὶ τὸ μπάμ τερελέ του. — Ἡ δημοσία ἀσφάλεια εὐτυχῶς ἐφέτος εὐρίσκεται εἰς εὐάρεστον σημεῖον μέχρι σήμερον, τῶρα ὅμως μετὰ τὴν μετέθεσιν τοῦ Ἀβδουλά ἀγὰ πιστεύω νὰ διασαλευθῇ.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τῇ 22 Ἰουνίου 1898

Χθὲς εἶχομεν τὰς ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Νηπιαγωγείου, περιμένεται δὲ ἡ ἀφίξις τοῦ ἀρχιερέως ὅπως γίνωσι καὶ αἱ τοῦ ἀρεναγωγείου. Ποίαις ἐντυπώσεις ἀρούμεθα ἐκ τοῦ παρ' ἡμῶν ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐπιφύλασσόμεθα, προσεχῶς νὰ ἐκθέσωμεν οὐχ ἥττον ἀπὸ τῆς σήμερον κρίνομεν καλὸν νὰ εἰπωμεν ἐν συντόμῳ ὅτι πρέπει ν' ἀπονεμηθῇ εὐγνωμοσύνη εἰς τὴν διεθύνουσαν δεσποινίδα Ἀμαλίαν Κυριακοῦ διότι ἐνταῦθα τῶν συμβάντων τοῦ χειμῶνος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν καὶ τῶν δύο σχολείων τελεσφόρως ἐργασθεῖσα. Δυστυχῶς διὰ τὴν κοινότητά μας εἶνε τὸ τελευταῖον τῆς διδασκαλίας τῆς ἔτος διότι μνηστευθεῖσα ἕνα τῶν ἐγκρίτων τῆς πόλεως μας ἐμπόρων νυμφεύεται ὅσον οὕτω καὶ εἰσέρχεται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς δεσποίνης καὶ ἀργότερα τῆς μητρὸς, οὐχ ἥττον πρέπει νὰ μείνωμεν εὐχαριστήμενοι διότι τοσαῦτα ἐλκυσασα συμπαθείας παρὰ τῶν γονέων μὲν ἐν τῷ τόπῳ μας ἐνθα εἰς τὰς διαδόχους τῆς θὰ εἶνε

[illegible]

στημῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου»· ἀμφοτέρας διακρίνει πολυμάθεια καὶ μακρὰ μελέτη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ὁ ἐν Καρθαγαῶν διαμένων κ. Δ. Γ. Μπίτας ἐκ Λαμπόρου τῆς Ἡπείρου, ἀναγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τερπνοτάτου βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλολογικὸν ἐντύπωμα» τοῦ ὁποῦ αἱ εἰσπράξεις θὰ διατιθῶσιν ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς Κουτσούφλιας.

— Ἀφίκετο ἐκ Δράμας μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λιανκοθέσιον ὁ κ. Γεώργ. Βακόλας ἱατρός.

— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς κάτω Σουδενά ὁ κ. Φωτέσιος. Ὡσαύτως ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἀνεχώρησεν ἐν Ρουφίᾳ τοῦ Παλαισιωγίου οἱ κ. κ. Ἰωάν. Ζώης Ἰωάν. Ἀθανασίου καὶ Βασίλειος Χαραλάμπους.

— Ἀφίκετο ἐκ Δραγᾶρι καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Κωνσ. Παπασταθόπουλος, ἐκ Πεκλαρίου τῆς Κονίτης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Γεώργ. Δημητρίου, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βεδοῦσαν ὁ κ. Μιχαὴλ Στεργίου, ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἀνεχώρησε εἰς Στράτσαν Κονίτης ὁ κ. Γ. Καρακώστας, ἐκ Σακίων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δερβίτσιαν τοῦ Σουλίου ὁ κ. Χρήστος Καλιδής.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Δοβρὰν ὁ κ. Χαράλ. Σταμάτης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων/πόλεως μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δελβινάκι ὁ κ. Ἀθαν. Κύρος, ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Προσγόλι ὁ κ. Δημ. Ἀθανασίου· ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λιανκοθέσιον ὁ κ. Ἀλέξ. Σωτηρίου, ἐκ Κων/πόλεως ὁ κ. Σκαμπελίου κ. Βασ. Μπουλτζώτης, ἐξ Ἀλεξανδρείας μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς κάτω Βίτσαν ὁ κ. Δημ. Δούλης, ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς ἄνω Σουδενά ὁ κ. Κίμων Ζαζής, ἐκ Ξάνθης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μονοδένδριον ὁ κ. Νικ. Πανταζής.

— Ἀφίκετο ἐκ Μπάγιας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Δημ. Σιάφης, εἰς Σμύρνην δὲ ὁ κ. Δημ. Γούσγουλας, ἐκ Βραδέτου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην ὁ κ. Θεόδ. Ζαμπάλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μονοδένδριον ὁ κ. Γεώργ. Κόνιαρης.

— Ἐξεδόθη τὸ ἕκτον φυλλάδιον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνισμὸς» τοῦ ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου ἐκδιδόμενου. Περιεχόμενα αὐτοῦ, Γουλιέλμου Γλάδστωνος πολιτικὸν μνημόσυον, λόγος Ν. Καζάζη.—Στρατιωτικὰ ὑπὸ Ἰ. Σέχου.—Ὁ διωγμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου)

Ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Νεοχωρίου καὶ τοῦ Παχυκαλάμου.—Ἡ φυγὴ τῶν Τούρκων.—Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐπιχειροῦν καταδιώξειν.

Ἡ ἡμέρα τῆς 8ης Ἀπριλίου ἐσημειώθη δι' ἀμοιβαίων ἐπιθέσεων γενομένων ὑπὸ τῆς 1ης ἑλληνικῆς ταξιαρχίας καὶ ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τοῦ Ἰμαρέτ (μέρος τῆς ταξιαρχίας τοῦ Σουλεϊμάν), πρὸς διάβασιν τοῦ ποταμοῦ εἴτε διὰ τῆς γεφύρας τῆς Ἀρτῆς εἴτε δι' ἄλλου μέρους περὶ τῆς πόλεως (ὁ ποταμὸς ἦτο τότε διαβατὸς εἰς πλείστα σημεῖα). Αἱ ἀπέπειραι αὐταὶ τόσον τοῦ ἐνός ὅσον καὶ τοῦ ἄλλου στρατοῦ ἀπέτυχον.

Νοτιώτερον ἡ 2α ἑλληνικὴ ταξιαρχία (τὸ 12ον σύνταγμα καὶ τὰ 1ον καὶ 10ον εὐζωνικά τάγματα εἶχον ἀρεθὴ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ), ἐξελιχθεῖσα ἤρξατο τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Νεοχωρίου καὶ τοῦ Παχυκαλάμου. Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐπιθέσεως, ὁ διοικητὴς τοῦ ἐν Νεοχωρίῳ τουρκικοῦ τάγματος εἰδοποίησε τὸν διοικητὴν τῆς 2ας μεραρχίας, παρὰ τὸν Λοῦρον, περὶ τῆς ἐνεργείας ταύτης τῶν Ἑλλήνων, οὓς ὑπελόγιζεν εἰς 6 ἕως 7 χιλιάδας. Ἐξ ἄλλου, ἐπειδὴ ὁ Σουλεϊμάν πασσᾶς εἶχε δηλώσει, ὅτι αἱ δυνάμεις του ἦσαν ἐπαρκεῖς πρὸς ὑποστήριξιν τῶν θέσεων τοῦ Ἰμαρέτ, ὁ στρατηγὸς Μουσταφᾶ Χιλμὴ πασσᾶς ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ πλησίον του τὰ πρὸς νότον τῆς Ἀρτῆς εὐρισκόμενα τάγματα καὶ νὰ καταλάβῃ δευτέραν θέσιν ἀμύνης ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς γεφύρας τοῦ Λοῦρου καὶ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Γκιμπόβου.

Προτοῦ ὅμως φθάσῃ ἡ διαταγὴ τῆς ὑποχώρησης, τὸ ἐν Νεοχωρίῳ τουρκικὸν τάγμα ἐξηναγμάζετο νὰ ὑποχωρήσῃ. Δεύτερον τάγμα βεδίφιδων ἀποσταλὲν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ πρώτου δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὴν μάχην. Ἡ ὑποχωρητικὴ

—Θρησκεία καὶ στρατὸς ὑπὸ Σ. Σκληροῦ.—Δύο ἔγγραφα τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως.—Τὰ ἐρεῖπια τῆς Θεσσαλίας.

—Προχθὲς Τρίτην ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Χουσοπηλαϊστῆς μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς ἡ ἐπέτειος τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἀδελφότητος Βουρμπιάνης, ἐν ᾗ παρήσαν ἅπαντες οἱ Βουρμπιανῖται καὶ πολλοὶ ἄλλοι φιλόμουσοι.

—Ἀπεβίωσεν ἐν Πρεβέζῃ ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ Σπυρίδωνος Μπίττιου Δημητράκης. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.

—Ἀίχκετο ἐκ Τσαρπακλῶν ὁ κ. Γεώργ. Κιούρης.

—Ἀνεχώρησεν ἐξ Αἰτωλικοῦ εἰς Τσαρπακλᾶ ὁ κ. Χαρ. Καραντζόπουλος.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Κωνσταντῖνος Καραματιανός.

—Ὁ ἐκ Δοβιάνης τῆς Ἡπείρου κ. Ἀριστείδης Π. Πετρίδης, ἐξασκῶν τὸ τοῦ ἱατροῦ ἐπάγγελμα πρὸ δεκαετίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου εὐδοκίμως ὡς βοηθὸς τοῦ ἀξιόμου Τσανκαρόλα ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα «Laboratoire bactériologique de l'Hopital Greco-Alexandrie» καὶ «Recherches bactériologiques sur la pathogénie de la dysenterie et de l'abcès du foie d'Egypte», ἔργον διὰ τοῦ ὁποῦ τιμᾷ οὐ μόνον τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ πατρίδα Ἡπείρον, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

—Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐμπορευόμενος κ. Πέτρος Β. Πράτσικας ἐκ Δοβιάνης τῆς Ἡπείρου, παρεπιδημῶν ἐνταῦθα, ἐδωρήσατο διὰ τῆς Πρυτανείας εἰς μὲν τὸ Φυσιολογικὸν Μουσεῖον κεφαλὴν ἵπποποτάμου (σκελετὸν) ἀρίστης διατηρήσεως, εἰς δὲ τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον διάφορα ἀργυρὰ νομίσματα ὧν ἐν χυσοῦν τοῦ Σουλτάνου τῆς Ζανζιβάρης. Διὰ τῆς πολυτίμου ταύτης προσφορᾶς τιμᾷ πράγματι τὴν οἰκογένειαν Πράτσικα καὶ τὴν Ἡπείρον ἐν γένει. Εἶθε νὰ τὸν μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίου Ἰ. Βαχ, Ἀμαλιάδα Ὁ Γ. Γαλαξείδιον — Ραπ. καὶ Χατ. Ἀγγελόκαστρον — Δ. Ἀθαν. Καλάβριτα — Ε. Μ. Ὀλυμπίαν — Χ. Β. Μερίδιον. Προκαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσῃτε εἰς τὰ δευτέρια, τὰ ὅποια σᾶς ἐγράψαμεν. — Χρ. Κατὰ Σουδάρ. Σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν. — Γ. Β. Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 21 Ἰουνίου ἐπιστολὴν σας καὶ ἐλυπήθημεν δι' ὅσα γράφετε· θέλομεν σᾶς ἀπαντήσῃ. — Δ. Π. Βουκουρέστιον. Νὰ μᾶς ἀποστείλῃτε τὴν συνδρομὴν σας, χωρὶς νὰ περιμένῃτε νὰ σᾶς τὴν ζητήσωμεν; Πῶς

κίνησις ἐξηκολούθησε τοιοῦτοτρόπως, μεταβληθεῖσα μάλιστα ταχέως εἰς φυγὴν, ἥτις παρέσυρε καὶ τὰς γειτονικὰς μονάδας, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ὑποστηρίζουσων τὴν Σαλαῶραν.

Τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα, ἅτινα ἐν τούτοις εἶχον παρατηρήσει τὴν ἐσπευσμένην ὑποχώρησιν τῶν Τούρκων, δὲν ἐπεχείρησαν καταδιώξειν. Ἡ 2α ταξιαρχία ἤρκεσθη νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ ὀχυρώσῃ τὸ Νεοχώριον, τὸ Παχυκαλάμον καὶ τὸ Τσαπραλί, ἀφήσασα μόνον νὰ προχωρήσῃ μέχρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ τοῦ Γενίτσαρι τοῦ ἱππικόν της.

Πανικὸς εἰς τὴν 2αν μεραρχίαν Τὸ τάγμα τῶν βεδίφιδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ὁ Μουσταφᾶ-Χιλμὴ πασσᾶς, ἀρῶν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν του, διέταξε τὸν διοικητὴν τῆς 2ας ταξιαρχίας νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὸ Γκιμπόβον καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τῶν πλησίον τοῦ χωρίου τούτου ὑψωμάτων. Ὁ Σουλεϊμάν πασσᾶς (ὁ ταξιαρχὸς τῆς 2ας ταξιαρχίας), ὅστις ἡμύνετο ζωρῶς καὶ μετ' ἐπιτυχίας καὶ ὅστις, ἐξ ἄλλου, ἠγγείε τὰ συμβαίνοντα ἐν Νεοχωρίῳ, ἐξεπλάσθη μεγάλως, ὅταν ἔλαβε τὴν πρὸς ὑποχώρησιν διαταγὴν. Πιστεύσας δὲ ὅτι αὕτη ἦτο ἐνδεικτικὴ ποίᾳ τινος περιφρονησεως ἐκ μέρους τοῦ μεράρχου οὐδεμίαν ἔλαβε διάταξιν διὰ τὴν ὑποχωρητικὴν κίνησιν, ἥτις ἤρξατο περὶ τὴν ὁμίαν τοῦ ἡλίου.

Εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ βεβαιώσῃ τις πῶς ἐτετέλεσθη ἡ ὑποχώρησις αὕτη τῆς 2ας τουρκικῆς μεραρχίας. Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι περὶ τὴν ὁμίαν τοῦ ἡλίου, ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ἀταξία εἶχον καταλάβῃ ὅλα τὰ τάγματα πλην ἐνός (τοῦ τάγματος τῶν βεδίφιδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ 2ον σύνταγμα) τὸ ὁποῖον διεκρίθη διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ διασώσαν τὰ πολεμφοδία καὶ τὰς ἀποσκευάς, τὰ ἐγκαταλείφθησαν ὑπὸ τῶν ἄλλων σωμάτων.

Ὁ φόδος ἐκ τῶν Ἀλβανῶν.—Ὁ βαλῆς Ἰωαννῶν διδοὶ τροφὰς εἰς τὰ Ἀλβανικὰ τάγματα, ἀλλὰ στήνει συγχρόνως ἐκπαιδευτικὸν τὸν καὶ τὰ κανόνια.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς ὀγδόης πρὸς τὴν 9ην

λησμονεῖτε· Δὲν λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ νὰ ἐκδοθῇ τὸ φύλλον θέλει χρήματα. Διὰ δὲ τῆς καθυστέρησεως τί νομίζετε κάμνετε; μᾶς ἀναγκάζετε νὰ γίνωμεν τὸν καιρὸν μας νὰ σᾶς γράφωμεν, ἐνῶ αὐτὸν τὸν καιρὸν ἠδυνάμεθα νὰ τὸν διαθέσωμεν πρὸς βελτίωσιν τῆς ὕλης τοῦ φύλλου καὶ ἐξέυρσιν μέσων δι' ὧν περισσότερα νὰ δημοσιεύωμεν περὶ τῶν γιγνομένων ἐν Ἡπείρῳ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ καὶ πάλιν ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ ἐμβάσωσι τὰς συνδρομὰς των εἴτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσωπεύοντας τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ ἀναμένωσιν ἄλλην πρόσκλησιν, διότι ἐβελήθημεν πλέον νὰ χάνωμεν τὸν καιρὸν μας γράφοντες εἰς ἕνα ἑκάστον καὶ μὴ εἰσκακούμενοι. Δύνανται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοῖς περιχώροις εἰς τὸν κ. Δημ. Μάρκον δικηγόρον, οἱ ἐν Καίρῳ εἰς τὸν κ. Χαρῖτον Βασιλείου, οἱ ἐν Ρουμανίᾳ εἰς τοὺς ἐν Βουκουροστίῳ κ. κ. Ἀ. Δελφούς Χαῖτα, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισιάδην, οἱ ἐν Φιλίππουπόλει εἰς τὸν κ. Δ. Μουτσόπουλον, οἱ ἐν Πύργῳ Καραμπάτ καὶ τοῖς πέριξ εἰς τὸν κ. Ἀθ. Πιτσιον, οἱ ἐν Πάτρει εἰς τὸν κ. Ἰω. Χαρίτον, οἱ ἐν Ἀρτῇ εἰς τὸν κ. Δ. Κασοῦμπην.

Προκειμένου νὰ ἐκδοθῇ ἐκ νέου τὸ Ἡπειρωτικὸν ἡμερολόγιον Δωδώνη, παρακαλοῦνται ὅσοι βούλονται νὰ ἀποστείλωσι σχετικὰς πραγματείας πρὸς δημοσίευσιν· ἥτοι ἱστορικὰς πραγματείας, λογογραφίας, ἡθογραφίας, διηγήματα, παροιμίας ἀνέκδοτα, μοιρολόγια, ἄσματα (τραγοῦδια), περιγραφὰς ἡθῶν καὶ ἐθίμων, πανηγύρεων, γάμων, κτλ. βιογραφίας διαπρψάντων ἀνδρῶν Ἡπειρωτῶν, ἔγγραφα ἱστορικὰ καὶ ἄλλα ὅμοια.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «Ἡ ΒΟΥΛΗ», ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Βουλῆς διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Ἰωαννίτου Ἰωάννου Γιαννοπούλου. Μαγειρικὴ ἀρίστη, καθαριότης καὶ περιποίησης πρόθυμος.

Ἀπριλίου, ὁλόκληρος ἡ μεραρχία τοῦ Μουσταφᾶ Χιλμὴ πασσᾶ, πλὴν τῶν τριῶν ταγμάτων τῆς Πρεβέζης, ἐξηκολούθησε τὴν πρὸς Ἰωάννινα ὑποχώρησιν, τοῦ τάγματος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀποτελοῦντος πάντοτε τὴν ὀπισθοπορείαν. Εἰς ἐκ τῶν προυχόντων τῆς Φιλίππουδος ἐλθὼν εἰς Ἰωάννινα εἰδοποίησε τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐν Ἡπείρῳ στρατοῦ περὶ τῶν λαθόντων χώρων, ὅπως λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῆς εἰσόδου τῶν φυγάντων ἐντὸς τῆς πόλεως.

Ἡ εἰδήσις τῆς ὑποχώρησεως τῆς 2ας Μεραρχίας καὶ τῆς προσεγγίσεως τῶν διασκορπισθέντων Ἀλβανικῶν ταγμάτων προξένησεν ἀληθὴ πανικὸν εἰς τὰ Ἰωάννινα.

Οἱ Μουσουλμάνοι κατέφυγον πάραυτα εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ κατεχόμενον παλαιὸν φρούριον, οἱ δὲ Χριστιανοί, συσπειρωθέντες περὶ τοὺς ξένους, προξένους, συνεκεντρήθησαν ὅλοι ἐντὸς μίας τῶν συνοικιῶν καὶ ἐζήτησαν στρατιώτας πρὸς φρούρησιν των, ἢ τοῦλάχιστον ὅπλα πρὸς υπεράσπισιν. Ὁ βαλῆς τῶν Ἰωαννίνων, μὴ δυνάμενος νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, ἐτηλεγράφησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ζητῶν ὁπλίτας καὶ ἐνισχύσεις.

Προηγούμενα τῆς ὅλης 2ας Μεραρχίας (τῆς ὁποίας τὸ κύριον σῶμα εἶχε σταματήσει τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην εἰς τὴν ἐνωσιν τῶν δύο πρὸς τὰ Ἰωάννινα ὁδῶν πρὸς βορρᾶν τῶν Πέντε Πηγῶν) 4 Ἀλβανικὰ τάγματα, ἐπιφόβως ἐξηγερμένα, κατέφθασαν περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς 9ης Ἀπριλίου πρὸς τὸν Ἰωαννίνων ζητούντα τροφὰς καὶ ἐπιμένοντα ὅπως τοῖς δοθῶν ἀρχηγοὶ τῆς ἐκλογῆς των. Ὁ βαλῆς Ἀχμέτ Χιφὴ πασσᾶς τοῖς ἀπέστειλε τροφὰς, ταυτοχρόνως ὅμως ἐστήσε πρὸς τὸ μέρος των τὰ τηλεβόλα τὰ εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν Ἰωαννίνων. Οἱ Ἀλβανοὶ κατηρρίσθησαν οὕτω 5—6 χιλίομετρα νοτιῶς τῆς πόλεως.

(Ἀκολουθεῖ)